

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
(CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
และการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

An Approach to Develop the Curriculum Based on Content and Language
Integrated Instruction (CLIL) and Soft Power Concepts to Develop English
Communication and The Public Diplomacy Skills for High School Students

นรินทร์ บัวนาค¹, ลำไย สีหามาศ², วิไลภรณ์ วิชญาวัฒน์³ และ รุ่งทิวา กองสอน⁴

Narin Buanak¹, Lumyai Seehamat², Wilaiphorn Witchayawat³ and Rungtiwa Kongson⁴

มหาวิทยาลัยพะเยา

University of Phayao, Thailand

Corresponding Author, Email: ¹narin.buanak@gmail.com

Retrieved: August 19, 2026; Revised: August 31, 2026; Accepted: August 31, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการทูตสาธารณะของ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ศึกษาปัญหาในการส่งเสริมแนวคิด Soft Power เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบนของ นักวิชาการวัฒนธรรม 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ 1 คน ผู้บริหาร 1 คน ครูผู้สอน 3 คน และนักวิชาการวัฒนธรรม 3 คน ใช้แบบ สัมภาษณ์ประเด็นคำถามปลายเปิดที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาที่พบ คือ ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ คลังศัพท์ไม่เพียงพอ มี ปัญหาการฟังและออกเสียง ครูไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง เน้นสอนไวยากรณ์และท่องจำ ขาดเทคนิคการสอน ใหม่ และงบประมาณจ้างครูต่างชาติจำกัด ด้านการทูตสาธารณะ นักเรียนขาดทักษะพูดโน้มน้าวใจในบุคลิกภาพ ท่าทาง น้ำเสียง และการนำเสนอบทเรียนสู่สังคมภายนอก 2) ปัญหาที่พบ คือ นักเรียนและผู้ปกครองให้ ความสำคัญกับมรดกทางวัฒนธรรมน้อย ขาดการต่อยอดเป็นอาชีพ การไม่ลงพื้นที่ศึกษาจริงทำให้นักเรียนขาด แรงจูงใจและความสนใจ ส่วนประเด็นส่งเสริมแนวคิด Soft Power (5F) เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือ ตอนบน ได้แก่ Fashion คือ ผ้าหม้อฮ่อม จังหวัดแพร่, Food คือ หลนปลาสาม จังหวัดพะเยา, Festival คือ งานสูง หลวง จังหวัดลำปาง, Film คือ ฟอนล่องน่าน จังหวัดน่าน และ Fighting คือ ฟอนเจิง ฟอนดาบ จังหวัดเชียงใหม่ 3) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ พบว่า ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อกลาง ส่งเสริมผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่น ลงพื้นที่ศึกษาจริง และนำเสนอผ่านสื่อออนไลน์โดยใช้ภาษาอังกฤษ ส่งเสริมการสื่อสารโน้มน้าวใจในบุคลิกภาพ ท่าทาง และน้ำเสียง ครูควรสลับใช้ภาษาถิ่น ภาษาไทยกลางและอังกฤษ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร; สภาพปัญหา; ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The objectives of this study were to: 1) examine the problem in teaching English for communication and public diplomacy skills of educational supervisors, school administrators, and high school English teachers; 2) study the problems in teaching and learning and the issues that promote the Soft Power concepts to students regarding the cultural heritage of the upper northern region of cultural officers; and 3) study an approach to develop the curriculum based on content and language integrated instruction (CLIL) and the Soft Power concepts to develop English communication and the public diplomacy skills for high school students. The target group consists of 1 educational supervisor, 1 school administrator, 3 high school English teachers, and 3 cultural officers. The research instruments include the interviewing using open-ended questions similar to those used in focus group discussions.

The findings were as follows. 1) The problems found include students lacking confidence in using English, insufficient vocabulary, listening and pronunciation problems, teachers did not use English as a medium of instruction, emphasizing grammar and memorization, lacking new teaching techniques, and limited budgets for hiring foreign teachers. In terms of public diplomacy, students lack persuasive speaking skills in terms of personality, gestures, tone of voice, and presentation of lessons to the outside world. 2) The problems in teaching and learning that promotes the concept of Soft Power regarding cultural heritage in the upper northern region are; students and parents give little importance on cultural heritage, lacking the opportunity to develop it into a career. And the lack of field study leads to students lacking motivation and interest. In term of the issues promoting cultural heritage in the upper northern region according to the Soft Power (5F) concept are: Fashion = The Mauhom Shirt, Phrae Province; Food = The Phayao pickled fish, Phayao Province; Festival = The Salung Luang Festival, Lampang Province; Film = The Fon Long Nan, Nan Province; and Fighting = The Fon-Jerng - Fon Dab, Chiang Mai Province. 3) The Guidelines for curriculum development based on the Content and Language Integrated Teaching (CLIL) concept and the Soft Power concept to develop English language skills for communication and public diplomacy are as follows: Teachers should use English as the medium of communication, promoting it through daily activities, encouraging students to have basic knowledge of local culture, conducting field studies, and presenting information online using English. They should also promote persuasive communication through personality, gestures, and tone of voice. Teachers should alternately use local dialects, central Thai and English to build an interesting learning atmosphere.

Keywords: Curriculum Development; Problem Situation; Need for English Communication Skills Development

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายพัฒนาการศึกษาที่ส่งเสริมและยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ด้วยการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็น

สิ่งจำเป็นต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ และภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกอันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถประชากรของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา หรือ (CLIL) เป็นแนวทางการเรียนการสอนหนึ่งที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนร่วมกับภาษาแม่ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมาย 2 ด้าน คือ การเรียนรู้เนื้อหาวิชาและเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกัน เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้ด้านเนื้อหาหรือหัวข้อที่เชื่อมโยงกับวิชาต่าง ๆ และความรู้ด้านภาษาโดยการใช้ภาษาต่างประเทศเป้าหมายในการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่และอาจใช้ภาษาแม่ในกรณีที่ไม่จำเป็น โดยมีองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้ 4 ด้าน (4Cs) ประกอบไปด้วย 1) ด้านเนื้อหา (Content) คือ มีความรู้และความเข้าใจในรายวิชา 2) ด้านการสื่อสาร (Communication) คือ นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนเนื้อหาวิชาและมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชั้นเรียน 3) ด้านการรู้คิด (Cognition) คือ การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดเชื่อมโยงจากระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับนามธรรม และ 4) ด้านวัฒนธรรม (Culture) คือ การเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย นำไปสู่ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Coyle et al., 2010) จากแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านวัฒนธรรม (Culture) หนึ่งในกรอบแนวคิดหลักดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาไม่ควรถูกจำกัดอยู่เพียงการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น หากแต่ควรเชื่อมโยงกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ใกล้ชิดผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนนำทักษะทางภาษาไปใช้สถานการณ์จริงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ข้อที่ 5 ระบุไว้ว่า ให้ นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 27 วรรค 2 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยสาระของหลักสูตรทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (ราชกิจจานุเบกษา, 2545) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับการนำวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นับเป็นองค์ความรู้และสะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นไทย ดังนั้น รัฐบาลได้จึงได้ยกระดับพัฒนาศักยภาพวัฒนธรรมไทยหรือ Soft Power หรือ ภูมิพลังวัฒนธรรมภายใต้โครงการ “Thai 5F Soft Power” ซึ่งได้แก่ อาหาร (Food) ผ้าไทยและการออกแบบแฟชั่น (Fashion) ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (Film) มวยไทย (Fighting) และเทศกาลประเพณี (Festival) สู่ระดับโลก (กระทรวงวัฒนธรรม, 2564) การนำเสนออัตลักษณ์ไทยและ Soft Power สู่ระดับโลก มิได้จำกัดอยู่เพียงการอนุรักษ์หรือการนำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมเท่านั้น หากแต่จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถถ่ายทอดคุณค่า ความหมาย และเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย ให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับในระดับนานาชาติ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับกรอบแนวคิด การทูตสาธารณะ (Public Diplomacy) ที่มุ่งใช้วัฒนธรรม ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือระหว่างประเทศในระยะยาว เป็นการนำเสนอทรัพยากรและอัตลักษณ์ของประเทศตามแนวคิด Soft Power ผ่านกลไกทางการทูต ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้ประเด็นการทูตสาธารณะของ Nye (2004) มาพัฒนาทักษะของนักเรียนในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้วยการสื่อสารและการนำเสนอเรื่องราวของ “Thai 5F Soft Power” ในท้องถิ่นภาคเหนือตอนบนผ่านการนำเสนอของผู้เรียนให้เป็นที่รู้จักสู่บุคคลอื่นมากขึ้น ด้วยความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทางการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ ในประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แนวทางการส่งเสริมแนวคิด Soft

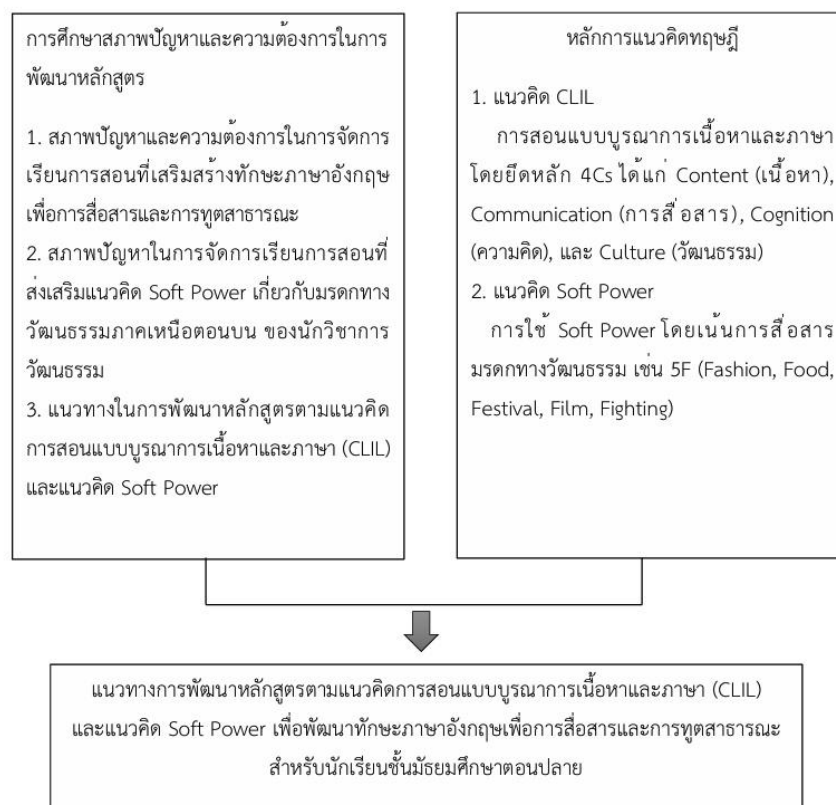
Power ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน และแนวทางการส่งเสริมทักษะการทูตสาธารณะเพื่อสื่อสารและการนำเสนอเรื่องราวของ “Thai 5F Soft Power” ในท้องถิ่นภาคเหนือตอนบนไปสู่บุคคลอื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ ของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมแนวคิด Soft Power เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน ของนักวิชาการวัฒนธรรม
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน และการใช้ทักษะการทูตสาธารณะโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) และศึกษาทฤษฎีการสอนบูรณาการเนื้อหาและภาษาและแนวคิด Soft power เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสรุปเป็นแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผ่านการขอรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ หน่วยงานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา เลขที่ HREC-UP-HSS 2.2/071/68 เรียบร้อยแล้ว มีรายละเอียดการดำเนินงาน ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยเลือกมา 4 บทบาทนี้ (ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครู และนักวิชาการวัฒนธรรม) ถือว่ามีความสอดคล้องและครอบคลุมกับงานวิจัย เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ด้านหลักสูตร ด้านวิสัยทัศน์ต่อสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านความเชี่ยวชาญเกี่ยววัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน

1. ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของศึกษานิเทศก์ดังนี้
 - 1.1 เป็นศึกษานิเทศก์ที่มีคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ หรือ
 - 1.2 เป็นศึกษานิเทศก์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก
2. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้
 - 2.1 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือ กำลังศึกษาด้านหลักสูตรและการสอนในระดับปริญญาเอก
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของครูผู้สอน ดังนี้
 - 3.1 เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือ มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป หรือ
 - 3.2 เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลงานดีเด่นด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. นักวิชาการวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพะเยา จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยกำหนดคุณลักษณะของนักวิชาการวัฒนธรรม ดังนี้
 - 4.1 เป็นนักวิชาการวัฒนธรรม ที่มีวิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป หรือ
 - 4.2 เป็นนักวิชาการวัฒนธรรม ที่มีผลงานดีเด่นในระดับประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประเด็นคำถามปลายเปิดที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักวิชาการวัฒนธรรม เกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. กำหนดโครงสร้างประเด็นการสนทนากลุ่มของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักวิชาการวัฒนธรรม โดยกำหนดประเด็นการสนทนา 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการทูตสาธารณะ ควรเป็นอย่างไร

2.2 สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและประเด็นที่ส่งเสริมแนวคิด Soft Power ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน ควรเป็นอย่างไร

2.3 แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรเป็นอย่างไร

3. นำแบบกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นคำถาม ภาษาที่ใช้ รวมทั้งความครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา

4. ปรับปรุงประเด็นการสนทนากลุ่มตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา จัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัยจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 คน และนักวิชาการวัฒนธรรม จำนวน 3 คน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ต้องการข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเฉพาะและมีประสบการณ์ตรงในประเด็นที่ศึกษา จึงทำให้จำนวนประชากรผู้เชี่ยวชาญที่ตรงตามเกณฑ์มีจำกัด ผู้วิจัยจึงใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง โดยให้ความสำคัญกับคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของผู้ให้ข้อมูลมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผู้วิจัยการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ออนไลน์ โดยการใช้แอปพลิเคชัน Line พร้อมกัน ใน 3 ประเด็น คือ 1. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะในปัจจุบัน 2. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และประเด็นที่ส่งเสริมแนวคิด Soft Power ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน และ 3. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมี ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 คน และนักวิชาการวัฒนธรรม จำนวน 3 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 คน และนักวิชาการวัฒนธรรม จำนวน 3 คน

2.2.2 กำหนดผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) ผู้จดบันทึก (Notetaker) และผู้ช่วยทั่วไป (Assistant)

2.2.3 ดำเนินการสนทนากลุ่มผ่านระบบออนไลน์โดยผ่านแอปพลิเคชัน Line

2.2.4 กำหนดระยะเวลาในการสนทนา 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการดำเนินการสนทนากลุ่ม ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 คน และนักวิชาการวัฒนธรรม จำนวน 3 คน ผู้วิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการถอดข้อมูลจากการบันทึกเสียงการสนทนากลุ่มแบบคำต่อคำ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลกับไฟล์บันทึกเสียง จากนั้นผู้วิจัยอ่านข้อมูลซ้ำหลายครั้งเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลโดยรวม กำหนดหน่วยวิเคราะห์จากข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นประเด็นหลักหรือแก่นสาระ (Themes) โดยพิจารณาความสัมพันธ์และความสอดคล้องของข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่ม ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักวิชาการวัฒนธรรม นอกจากนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยการตรวจสอบการตีความข้อมูลและให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบข้อมูล (Member Checking)

ผลการวิจัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะในปัจจุบัน มีดังนี้

1.1 ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร คลังศัพท์ ไม่เพียงพอ ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีปัญหาในการฟังและการอ่านออกเสียง มีการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ได้มาตรฐาน

1.2 ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูไม่ได้จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน เน้นสอนไวยากรณ์และการท่องจำมากเกินไป ไม่เน้นการมีการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูออกเสียงภาษาอังกฤษได้ไม่ถูกต้องนัก งบประมาณในการจ้างครูผู้สอนชาวต่างชาติมีจำกัด

1.3 ด้านการทูตสาธารณะ พบว่า นักเรียนขาดทักษะการพูดโน้มน้าวที่ดีในประเด็นต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ ท่าทาง น้ำเสียง และการอ้างแหล่งที่มาของข้อมูล ยังไม่พบการนำเสนอหรือการถ่ายทอดบทเรียนไปสู่สังคมภายนอกโรงเรียนมากนัก

2. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและประเด็นที่ส่งเสริมแนวคิด Soft Power ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน มีดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจุบันมีการสอนเน้นวิชาการและการสอบเข้ามหาวิทยาลัยทำให้นักเรียนและผู้ปกครองให้ความสำคัญกับมรดกทางวัฒนธรรมน้อย ผู้ปกครองและนักเรียนมองว่ามรดกทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไกลตัวและไม่สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นอาชีพได้ การไม่ลงพื้นที่ศึกษาจริงทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียน

2.2 ด้านประเด็นที่ส่งเสริมเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบนตามแนวคิด Soft Power (5F) เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน ได้แก่ Fashion คือ ผ้าหม้อฮ่อม จังหวัดแพร่, Food คือ หลนปลาสาม จังหวัดพะเยา, Festival คือ งานสรงหลวง จังหวัดลำปาง, Film คือ ฟ็อนล่องน่าน จังหวัดน่าน และ Fighting คือ ฟ็อนเจิง ฟ็อนดาบ จังหวัดเชียงใหม่

3. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรโดยใช้แนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังนี้

3.1 ด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนมากกว่าการสอนที่เน้นไวยากรณ์และท่องจำ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยส่งเสริมผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ครูต้องมีการประเมินตามสภาพจริง และส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดการกระตุ้นในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 ด้านแนวคิด Soft Power และทักษะการทูตสาธารณะ พบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่น ส่งเสริมการลงพื้นที่ศึกษาจริง หรือเชิญวิทยากรที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านมาให้ความรู้ ส่งเสริมการนำเสนอวัฒนธรรมและศิลปะท้องถิ่น ในรูปแบบของสื่อสังคมออนไลน์โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งเสริมการสื่อสารแบบโน้มน้าวใจในบุคลิกภาพ ภาษา ท่าทาง และน้ำเสียง เพื่อให้ นักเรียนสามารถสื่อสารหรือส่งต่อข้อมูลไปยังบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง ครูควรสลับการอธิบายโดยใช้ภาษาถิ่นร่วมกับภาษาไทยกลาง และภาษาอังกฤษเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะในปัจจุบัน พบว่า ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน ทั้งใน ด้านนักเรียน ครูผู้สอน และการเตรียมความพร้อมด้านการทูตสาธารณะ โดยเฉพาะนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีคลังคำศัพท์ไม่เพียงพอ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีปัญหาเรื่องการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ในด้าน ครูผู้สอน พบว่ายังไม่ได้ส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการเน้นการสอนไวยากรณ์และการท่องจำมากกว่าการฝึกปฏิสัมพันธ์และทักษะการสื่อสารที่แท้จริง อีกทั้งยังขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง รวมทั้งงบประมาณในการจ้างครูเจ้าของภาษา ยังมีจำกัด ในด้านการทูตสาธารณะ นักเรียนยังขาดทักษะการพูดโน้มน้าวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่อง บุคลิกภาพ การใช้ท่าทาง น้ำเสียง และการอ้างอิงข้อมูลอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังไม่พบการจัดกิจกรรมที่ถ่ายทอดองค์ความรู้หรือบทเรียนจากห้องเรียนไปสู่สังคมภายนอกโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แนวทางการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่ได้บูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะเข้าไปในกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ครูยังขาดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และนักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Coyle และ Hood & Marsh (Coyle et al., 2010) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพควรดำเนินการผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อสร้างบริบทการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวันและสถานการณ์เฉพาะทาง เช่น การทูตสาธารณะ และในทำนองเดียวกันกับ กัลยา จันทรพราหมณ์ (2562) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน มีการฝึกปฏิบัติที่ไม่เพียงพอ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องคำศัพท์ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงครูผู้สอนอาจใช้วิธีจัดการเรียนการสอนที่ไม่หลากหลาย การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการทูตสาธารณะถือเป็นผลผลิตของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากนักเรียนจะได้นำเสนอบทเรียนโดยการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารส่งต่อเรื่องราวไปยังบุคคลอื่น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะการทูตสาธารณะเท่าที่ควร โดยนักเรียนจะได้มีทักษะเพื่อการสื่อสารที่ดี เช่นการใช้ภาษาโน้มน้าว น้ำเสียง ท่าทาง รวมไปถึงการใช้สื่อที่ทันสมัยในการสื่อสารอีกด้วย แนวคิด Soft Power จะส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความสนใจเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน ซึ่งหากการจัดการเรียนการสอนในเรื่องใกล้ตัว จะทำให้นักเรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น

2. ผลการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและประเด็นที่ส่งเสริมแนวคิด Soft Power ให้กับนักเรียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบน พบว่า การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือตอนบนยังขาดความเชื่อมโยงกับบริบทของนักเรียนในปัจจุบัน โดยหลักสูตรส่วนใหญ่ยังคงเน้นด้านวิชาการและการเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองให้ความสำคัญกับมรดกทางวัฒนธรรมในระดับที่น้อย มองว่าเนื้อหาดังกล่าวเป็นเรื่องไกลตัว และไม่สามารถนำไปต่อยอดในอาชีพหรือชีวิตจริงได้ อีกทั้งขาดการจัดกิจกรรมเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การลงพื้นที่ศึกษาแหล่งเรียนรู้จริง ส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตนเอง ในขณะเดียวกัน ประเด็นที่สามารถส่งเสริมแนวคิด Soft Power ตามองค์ประกอบ 5F ได้แก่ Fashion, Food, Festival, Film และ Fighting ซึ่งเชื่อมโยงกับมรดกทางวัฒนธรรมของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบน อาทิ เช่น ผ้าหม้อฮ่อม จังหวัดแพร่, หลนปลาสาม จังหวัดพะเยา, งานสรงหลวง จังหวัดลำปาง, ฟ้อนล่องน่าน จังหวัดน่าน และ ฟ้อนเจิงหรือฟ้อนดาบ จังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่ถูกนำมาใช้เป็นสื่อหรือเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันยังขาดแนวทางการบูรณาการที่เชื่อมโยงเนื้อหาทางวัฒนธรรมเข้ากับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการเป็นพลเมืองโลก อีกทั้งยังขาดการส่งเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับศักยภาพของมรดกทางวัฒนธรรมในการขับเคลื่อนพลังทางวัฒนธรรม Soft Power ที่สามารถสร้างอัตลักษณ์ สร้างรายได้ และยกระดับคุณค่าทางวัฒนธรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับ สกาว พิมพิรัตน์ (2551) กล่าวว่า การส่งเสริมแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นร้อยละ 50 สอดคล้องกับแนวคิด Soft Power ของ Nye (2004) ที่เน้นการใช้วัฒนธรรมเป็นพลังอ่อนในการสร้างอิทธิพล และสอดคล้องกับนโยบาย “วัฒนธรรมสร้างชาติ” ของกระทรวงวัฒนธรรม (2566) ที่มุ่งพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมเป็นทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3. ผลการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทูตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สามารถกำหนดได้ในสองมิติหลัก คือ ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและด้าน Soft Power กับทักษะการทูตสาธารณะ ในด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน มากกว่าการสอนที่มุ่งเน้นไวยากรณ์หรือการท่องจำ นอกจากนี้ ควรออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนเพื่อให้สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารจริง ทั้งนี้ครูควรใช้การประเมินผลตามสภาพจริง และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ สำหรับด้านแนวคิด Soft Power และทักษะการทูตสาธารณะ พบว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการจัดกิจกรรมลงพื้นที่ศึกษาจริง หรือเชิญวิทยากรภายนอก เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน มาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตลอดจนส่งเสริมการนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับโลกยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังควรส่งเสริมทักษะการสื่อสารโน้มน้าวใจ ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ภาษา ท่าทาง และน้ำเสียง เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การใช้ภาษาถิ่นร่วมกับภาษาไทยกลางและภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ ยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีความหมายและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แนวคิด CLIL เน้นการเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกับเนื้อหาวิชา โดยสร้างสถานการณ์การใช้ภาษาในบริบทจริง ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาศักยภาพวัฒนธรรมและ Soft Power ในการเรียนรู้เพื่อสร้างคุณค่าและต่อยอดเชิงเศรษฐกิจของวัฒนธรรมท้องถิ่น (Kong, 2019)

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ คือ จากการสังเคราะห์ผลการศึกษา ผู้วิจัยให้ค้นพบปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงสภาพปัญหาและความต้องการด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษบูรณาการกับการเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรมและการส่งสารต่อไปยังบุคคลอื่นโดยใช้ทักษะการพูดสาธารณะ ซึ่งผู้วิจัยนำข้อค้นพบมาใช้ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ กิจกรรม และแนวทางประเมินผลให้สัมพันธ์กัน เพื่อใช้พัฒนาหลักสูตรในระยะต่อไป โดยแสดงตารางได้ดังต่อไปนี้

ข้อค้นพบ	ผลลัพธ์การเรียนรู้	การจัดการเรียนรู้
ผู้เรียนขาดความมั่นใจและคลั่งศัพท์	สื่อสารเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยภาษาอังกฤษที่เข้าใจได้	ฝึกคำศัพท์และสำนวนผ่านสถานการณ์ สนทนาและนำเสนอเรื่องใกล้ตัว
เนื้อหาวัฒนธรรมยังไม่ค่อยเชื่อมโยงกับชีวิตผู้เรียน	อธิบายความหมายและคุณค่าของมรดกท้องถิ่น	ศึกษาแหล่งเรียนรู้หรือเรียนรู้ร่วมกับปราชญ์ชุมชน
ผู้เรียนต้องพัฒนาการพูดโน้มน้าวและการอ้างอิงข้อมูล	นำเสนอเรื่องราวพร้อมเหตุผลและหลักฐาน	วิเคราะห์ผู้รับสาร วางโครงเรื่อง และฝึกนำเสนอ
การถ่ายทอดเรื่องราวสู่ภายนอกยังมีจำกัด	ออกแบบสารภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	จัดทำชิ้นงานสื่อและรับข้อเสนอแนะก่อนเผยแพร่

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาครูด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL โดยให้ครูฝึกกำหนดผลลัพธ์ด้านเนื้อหาและภาษา ออกแบบกิจกรรมการสื่อสาร และจัดทำแนวทางประเมินที่สอดคล้องกัน

1.2 ครูผู้สอนควรร่วมมือกับนักวิชาการวัฒนธรรมและผู้รู้ในชุมชนในการคัดเลือกและตรวจสอบเนื้อหา มรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งพิจารณาความเหมาะสมของการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและการใช้ข้อมูล ภาพ หรือเรื่องราวของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 แนวทางการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบูรณาการสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการพูดสาธารณะในรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ครูผู้สอนสาขาวิชาต่าง ๆ สามารถนำแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละวิชา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม. (2564). *การขับเคลื่อนนโยบาย THAI 5F Soft Power*. สืบค้นจาก <https://www.m-culture.go.th/>
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2566). *วัฒนธรรมสร้างชาติ: แนวทางการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมเพื่อความยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560a). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560b). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา จันทร์พราหมณ์. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545). *ราชกิจจานุเบกษา*, 116(74 ก), 1-19.
- สกว. พิมพ์รัตน์. (2551). *การส่งเสริมแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Coyle, D., Hood, P. & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and language integrated learning*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Kong, L. (2019). *Exploring China's soft power: Manifestations of the Chinese dream in contemporary practices of cultural diplomacy* (Doctoral dissertation). University of York.
- Nye, J. S., Jr. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. New York, NY: PublicAffairs.